

SLOVENSKI NAROD

Izjava vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit vrat à Din 2.-, do 100 vrat à Din 2.50, od 100 do 300 vrat à Din 3.-, večji inserati petit vrat à Din 4.-. Popust po dogovoru, inserat davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vratajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 66. Podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE: Ob kolodvoru 101. Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

AVSTRIJA BO APELIRALA NA DRUŠTVO NARODOV

Oster afront italijanskega tiska proti Nemčiji — Avstrijske meje morejo spremeniti samo topovi

Dunaj, 24. januarja. r. Kakor je izvedel vaš dopisnik iz avstričnega vira, se je avstrijska vlada odločila, da bo spor z Nemčijo predložila svetu Društvu narodov. V tem smislu je pristojna mesta tudi že poučil avstrijski zastopnik pri Društvu narodov, poslanik Piliugl. Menijo, da bo potem, ko bo protest izročen Društvu narodov, sklicano izredno zasedanje sveta Društva narodov. Tudi avstrijski poslaniki v Berlinu inž. Tauschitz je berlinski zunanjji urad informiral o teh namerah avstrijske vlade, vendar na Dunaju zankrat o tem še nimajo nobene nemške izjave.

Zeneca, 24. jan. r. Švicarski dopisni urad poroča, da je avstrijski poslanik Piliugl oficielno obvestil tajništvo Društva narodov, dalje delegate Italije, Francije in Anglije o tem, da je avstrijska vlada 18. januarja s posebno noto zahtevala od nemške vlade zagotovilo, da se ne bo več vmešaval v avstrijske notranje zadeve. Če avstrijska vlada na to svojo noto ne bo dobila poljivnega odgovora, bo predložila vso zadevo Društvu narodov. V tem primeru bo se stal svet Društva narodov k izrednemu zasedanju. Uporabila se bo najbrž procedura po členu 11. pakta Društva narodov.

Italijanski komentarji

Rim, 24. januarja. g. V italijanskem tisku se zmerom ni utihnil odmev duajskega biska Suvicha. V avstrijsko-italijanskih odnosnih je nastopila nova doba in Italija se je z vsem svojim vplivom postavila na stran v svojem obstoju ogrožene sosedne republike. To programatično sodelovanje obravnavajo danes v uvodnikih skoraj vsa velika italijanska glasila. Turinska »Stampa« uvaja svoj uvodnik z ugotovitvijo, da je treba ta državni sistem, ki je za ravnotežje in mir na evropskem kontinentu neobhodno potreben, braniti do skrajnosti. List v nadaljnem ostro napada Nemčijo in pravi med drugim:

Mala Avstrija je izročena silnemu pritisiku. Nemški narodni socialisti prodira ob brezstevilnih prekoplih ali pa širi teror z bombami in peklenškimi stroji. Vse to izvira od tod, ker se nova Nemčija udaja zmoti, da so meje proti Avstriji one naislabše napadale točke, kjer bi se dale teritorialne razmere spremeniti v korist Nemčije. Na vseh ostalih frontah bi morali govoriti topovi, tukaj pa bi zadostovali pozivi in pobalstvo. Če bo Nemčija še dalje vztrajala v tej zmoti, si bo poslabšala lastno stališče. Berlin blj moral končno spoznati, da bodo napadi proti Dunaju združili interesne skupine, ki sicer nima enakih stremljenij. Neodvisna Avstrija bi bila tudi za Nemčijo samo velike koristi. List poziva po teh svarihih Nemčijih tudi ostale države, naj prisločijo Avstriji z dejanimi, predvsem na gospodarskem polju na pomoč.

Danes objavlja italijanski tisk tudi številne pariške glasove o Suvichevem obisku na Dunaju, pri čemer ugotavlja, da so naziranja med Francijo in Italijo glede avstrijskega problema identična.

Nemčija izolirana

Pariz, 24. jan. r. »Temps« piše med drugim, da je italijanski državni podstatnik Suvich zelo izrazito zavzel stališče v prilog politične in gospodarske neodvisnosti Avstrije ali z drugimi besedami vsako posredno ali neposredno varušto nad avstrijsko vlado. To stališče je obenem izrecno svarilo na naslov nemške vlade. Narodni socialisti, ki so hoteli s svojimi demonstracijami ob obisku italijanskega diplomata prepričati pravnjega, da je narodni socialismus v avstrijskih množicah že globoko ukorenjen, so predvsem dosegli to, da je njihova agitacija še bolj podkreplila voljo Italije, da bo skrbela za neodvisni obstoje Avstrije. Politike nemške vlade nasproti Avstriji bo polagoma privedla do tega, da bo Hitlerjeva Nemčija v Evropi slej ko prej izolirana. Avstrijsko-italijansko zbljanje je dejstvo, s katerim bo moral v bodoče vsakdo računati. Vse v vsem se mora reči, da je Suvichov obisk na Dunaju izredno učvrstil stali-

šče Dollfussove vlade, kakor tudi zvezno vlado v zvesti, da je diplomatska podpora Italije, Francije in Anglije to pot močnejša kot kdaj prej, tako da se bo lahko ubranila vsakega novega napada z narodno-socialistične strane.

Vsa Evropa v avstrijski fronti

Budimpešta, 24. jan. r. Izjave italijanskega državnega podstatnika Suvicha komentira madžarski tisk kot odkrito stališče Italije, da hoče za vsako ceno

očuvati samostojnost Avstrije. »Pesti Napo« poudarja, da je obrambna akcija Avstrije s tem silno ojačana in da stopa v avstrijsko fronto proti Nemčiji prav za prav vsa Evropa. Ni zgolj slučaj, da sta Simon in Paul Boncour skoraj istočasno podala izjave, ki dokazujojo zanimanje vse Evrope za avstrijski problem. Misel »anschlussa« je doživel definitiven poraz, s tem pa obenem katastrofalni poraz tudi za zunanjino politiko sedanjega nemškega režima.

Francija in Nemčija

Proučevanje nemškega odgovora v Parizu — Odgovor je po sodbi tiska vseskozi negativen

Pariz, 24. jan. AA. Listi domnevajo, da bo vlada v kratek čas zavzela stališče na nemški odgovor na francosko spomenico. Ministri za narodno obrambo zdaj ta odgovor proučujejo in je pričakovati, kakor pravi »Journal«, da bo vlada že na svoji prihodnji seji sestavila odgovor na njen. Dosej ni še nikakoga uradnega sklepa, nadaljuje list, toda vsi uradni krogi so si edini v tem, da ne predstavlja nemški odgovor nenesljivega, kakor zgolj poskus zagovarjanja nemških pravilnih zahtev; celo pristanek na načelo kontrole je zavti v takšne pomisleke, da ga pač ni poti tolmačiti kot pozitivni pristanek.

Tudi drugi listi pravijo, da pomeni ta nepravilni nemški odgovor polom direktnih razgovorov in da se zato treba vrtni v Zenovo. Vzlič temu pa listi se nočijo zaveti dokončnega stališča in čakajo napovedanega angleškega posredovanja, čeprav si od njega ne obetajo kaj prida uspeha.

Technična vprašanja zastran njenih kolonij. V diplomatskih oblikah, prvi list, je Nemčija hotela zamenjati postojanje. Da bi se resila odgovora o mrzljinem delovanju svojih tovarn za izdelovanje orožja in o oboroževanju svojih paramilitarnih formacij, zahteva zdaj Nemčija, da Francija nej poslagajo račune. V takšnih razmerah, zaključuje »Excelsior«, bi bilo najpametnejše, da se čimprej in definitivno sklene diskusija, v kateri sta bili izčrpno prikazani obe tezi, in da se vsi akti izročajo razočriveni konferenci v presojo.

Tudi drugi listi pravijo, da pomeni ta nepravilni nemški odgovor polom direktnih razgovorov in da se zato treba vrtni v Zenovo. Vzlič temu pa listi se nočijo zaveti dokončnega stališča in čakajo napovedanega angleškega posredovanja, čeprav si od njega ne obetajo kaj prida uspeha.

Novi angleški predlogi

Danes bo zavzela angleška vlada stališče k novim razočrivenim predlogom

London, 24. jan. r. Diplomatski dopisnik »Morning Post« poroča, da sestavlja angleška vlada nov predlog glede razočrite. V stvari ne gre za nikake nove senzacionalne predloge, marveč samo za zdržitev vseh onih predlogov, glede katerih je v bistvu že dosezen sporazum odnosno je pričakovati, da bo prisošlo do sporazuma. V tem svojem predlogu predvideva angleška vlada med drugim:

1. Nemški Reichswehr naj se izpremeni v milico s kratkim službenim rokom ter oboroži z dolčeno vrsto orožja, ki pa mora obsegati tudi lahko topništvo, lahke tanke in izvidniška letala. Podrobnosti o tem naj bi se določile pozneje.

2. Splošna preprečevanje vseh bombnih letal, razen letal mednarodne policije za zračni promet.

3. Omejitve vsega ofenzivnega orožja kakor težkega topništva, težkih tankov in tako dalje na sedanje stanje z obvezno, da

se te vrste orožje postopoma docela odpravi.

4. Uvedba mednarodne kontrole, ki naj bi se raztegnila tudi na vse polvojaške organizacije, kakor so hitlerjevi napadni oddelki, francoska nacionalna garda, organizacija angleškega dijastva itd.

5. Predlagana poizkusna razočrivena doba naj se opusti in sklenjena razočritev takoj izvede.

6. Istočasno naj poseben odbor takoj prouči vprašanje mednarodne zračne politice.

7. Vse one velesile, ki doslej niso podpisale pomorskega sporazuma, naj to store čimprej. To se nanaša predvsem tudi na Nemčijo.

Danes se sestane angleška vlada k poslednji seji, na kateri bo razpravljala o razočrivenem problemu in zavzela svoje stališče.

Ameriško notranje posojilo

Washington, 24. januarja. AA. Državna blagajna je razpisala kratkoročno posojilo ene milijarde dolarjev. Pet sto milijonov dolarjev bo emitiranih v obliki blagajnskih bonov po 2 in pol odstotka počeniši z 29. t. m. in z rokom do 15. marca 1933, drugih pet sto milijonov dolarjev pa v obliki certifikatov z izplačilnim rokom 15. septembra in po 1 in pol odstotka.

Skladische dinamita zletelo v zrak

Rio de Janeiro, 24. januarja. g. Na nemški otok v pristanišču Rio de Janeiro je zletelo v zrak skladische dinamita. 12 oseb je bilo ubitih, 60 pa ranjenih. Zaradi zračnega pritiska je bilo poškodovanih tudi mnogo hiš, daleč na okoli pa so popokale vse šope.

Tudi »izenačenje«

Berlin, 24. januarja. AA. Pruski kmetijski minister je izdal naredbo, po kateri se smejo odslesti naročni v njegovih uradih in njegovem ministrstvu podrejenih ustanovah samo še pisalni stroji z gotskimi črkami. Latinico pa treba postopno odstraniti in jo nadomestiti z nemškimi črkami.

Tatvina dinamita v Bukarešti

Bukarešta, 24. januarja. p. Veliko vznešenje je povzročila tu vest, da so neznanci ukradli iz vojaškega skladista v okolici Cicea 5 zabojev dinamita. Vsak zabolj je tehtal po 30 kg. Policijske oblasti so uvelje naftrožno preiskavalo, da bi izsledile krivce ter pomirile razburjeno javnost.

Identiteta tretje žrtve ugotovljena

Ljubljana, 24. januarja. Ljubljanska policija je sedaj ugotovila identiteto tretje žrtve strašnega zelenskega atentata pri Brezicah. Po vseh znakih sodeč gre za tehničnega uradnika, Mirko Barakina, ki je bil zapoelen v kemični tovarni v Hrastniku. Njega namreč pogrevajojo že več dni, poleg tega so pa ugotovili, da je tudi na kupil klubuk, ki so ga našli na progi, v Ljubljani pri tvrdki Blizjak na Starem trgu.

Izboljšanje mednarodne trgovine

Zeneca, 24. januarja. AA. Društvo narodov je objavilo zanimivo statistiko o svetovni trgovini. Od julija do novembra 1933 je uvozna trgovina narasla za 2.8 %, izvozna pa za 6.8 %. V novembri in decembru pa je mednarodna trgovina po svoji vrednosti nadzadovala, kar je pa pripisati predvsem sezonskim vplivom.

170 milijonov odškodnine

Pariz, 24. januarja. AA. Trgovinsko sodišče je izreklo razsodbo v odškodninskem procesu zaradi katastrofe partnika »Atlantic«. Po izreku sodišča je trup partnika neporaben in morajo zato zavarovalne druge plačati 170 milijonov frankov zavarovalnine ter povrniti stroške za izvedensko komisijo družbi »Sudatlantic«.

Dr. Beneš in Titulescu odpotovala

Sinoč so bili ministri Male antante sprejeti v avdijenci pri Nj. Vel. kralju, ponoči pa sta češkoslovaški in rumunski minister odpotovala

Beograd, 24. januarja. r. Zunanji ministri Male antante gg. Jevtić, dr. Beneš in Titulescu so bili včeraj popoldne ob 6. sprejeti v daljši avdijenci pri Nj. Vel. kralju, kateremu so poročili o sklepih, sprejetih na konferenci Male antante v Zagrebu. Zvečer je bila na dvoru prirejena večerja, ki so ji prisostvovali vsi trije zunanjimi ministri in drugi predstavniki političnega in gospodarskega življenja. Ob 10. zvečer je bila gg. dr. Beneš in Titulescu zapustila Beograd. Dr. Beneš je odpotoval v Ženevo, Titulescu pa v Bukarešto. Na kolodvoru so se poslovili od njih zunanjii ministri gg. Jevtić z višjimi uradniki ministra, »svetnik tukajšnjega rumunskega poslanstva« g. Papinianu, »svetnik češkoslovaškega poslanstva« g. Juna, »ordonačni častnik rumunske kraljeve matere« g. Marjanu, »ministar dvora« g. Antić, »general Dimitrijević«, pomočnik zunanjega ministra g. Purč, »tajnik stavnega sveta Male antante« g. Jovanović in »šef protokola zunanjega ministra« g. Novaković.

Rim, 24. januarja. g. Italijanski listi prisijojo zagrebškemu sestanku ministrov Male antante o veliki pomen, ki mu gre. »Corriere della Sera« piše med drugim, da je bila naloga zagrebške konference določiti smernice v zunanjih politiki trenutnih držav za bodoče mednarodno pogajanje. List podprtva tudi oti pasus komunikeja dr. Beneš, Titulescu in Jevtić. rumunski poslanik na našem dvoru g. Gurănescu, češkoslovaški poslanik na našem dvoru g. Wellner, rumunski minister v Tiranji g. Giunta, »šef rumunskega oddelka za tisk v zunanjem ministru«.

Večerja na dvoru

Beograd, 24. januarja. AA. Sinoč ob 20. uri je bila večerja na dvoru na čas zunanjega ministra Male antante. Večerje se je udeležili Nj. Vel. kralj in kraljica, Nj. Vel. rumunska kraljica mati, zunanjii ministri dr. Beneš, Titulescu in Jevtić, rumunski poslanik na našem dvoru g. Gurănescu, češkoslovaški poslanik na našem dvoru g. Wellner, rumunski minister v Tiranji g. Giunta, »šef rumunskega oddelka za tisk v zunanjem ministru«.

Ljubljana, 24. januarja.

Našim čitaljem je še gotovo v živem spominu strasna nesreča, ki se je bilo lani pripetila v Široki dolini v Križki gori, 1500 m visoko. 10. maja je zaprisezen lovec Janez Zaplotnik, po nesreči ustrežni čevljari Andreja Kuhara, ki je zapustil ženo in dve hčerkice. Usodnega dne je šel Andrej Kuhar na lov visoko v Križko goro. Prvo svitjanje je pa naši visoko v planini tudi že Janez Zaplotnika. Megla je zastirala pogled, malo je tudi rosilo in komaj se daniilo, da ni razločil niti 15 krokov dolje. V temeno melega notranjega jekla je strrela, ki je sestreljala nekaj črnega z belo liso. Ruševca zadnja stran! Lovec je naglo nameril, sprožil in zavrel. Pretresljiv krik in takoj nato klic: »Kdo je streljal?« je za strelem odjeknil po planini. Na tleh je ležal mrtve Andrej Kuhar, češčen je se pa sklanjal njegov prijatelj Fajdiga, kateremu se je zrudil k nogam.

A. O Črnec:

276

Dve siroti

Roma

Iz trsja so se prikazali rdeči obrazzi Indijancev, ki so s totemawiki v rokah navalili na vojake.

Edini med vojaki, namreč Gašper, ki bi bil ohranil mirno krije, je bil tisti hip daleč pred njimi. Vendar je pa zaslišal prestrašene krike svojih tovaršev in obrnil se je. Tako je spoznal, kaj se godi, in že je hitel na pomoč napadenim.

Ves upehan je prihitel na bojišče. Sest Indijancev se je borilo z njegovi vojaki, ki so se zelo slabo branili, ker niso bili vajeni tega načina boja, poleg tega so se jim pa udirete noge v močvirju, kjer so se Indijanci umorili gibalji.

— Držite se, fantje!... Le pogumite, je kričal Gašper, — z bajonetom na te divjake!

Ta čas je bil dosegel najbližjega Indijanca. In ne da bi dolgo razmišljal, je obrnil svojo karabinko, da bi s kopitom razbil Indijanca glavo. Toda posabil je bil na Indijančeve spremnosti. Indijanec je naglo odskočil, potem je pa plamil na svojega nasprotnika. In njegove železne roke so stisnile Francozovo grlo tako, da je Gašper izgubil spon in izpuštil karabinko.

Nekaj časa si je prizadeval zgrabititi Indijanca čez pas, toda moči so ga bile že zapustile. Čutil je, da se bo zdaj zdaj onesvestil.

Kar je počil strel in Gašperjev nasprotnik se je zgrudil s prestreljenou glavo.

Parižan si je hitro opomogel. Toda čakal ga je žalosten pogled. Njegovi tovariši niso mogli vzdržati sovražnikovega napada. A bežati v močvirju ni bilo mogoče.

— Pogum, fantje! Na bajonetate nasadite te lobove! Glejte, zopet je eden padel!

In Parižan je zmagovalno vzkliknil, videč, kako je padel drugi Indijanec vznak s prestreljenimi prsi. A kmalu je zadonel tretji strel in tretji Indijanec se je zgrudil.

Gašper je ostrmel od groze. — Kdo pa strelja? — je vzkliknil. Toda njegovi tovariši so bili prav tako prestrašeni kakor on. Ta čas je pa že počil četrti strel in še en Indijanec se je zgrudil. Končno je zahteval tudi peti strel svoje žrtev.

Po tem strelu je Gašper opazil oblaček dima nad strmimi pečinami.

Torej je bil njihov varuh v najbolj kritičnem trenutku zagonečni mož, stojec liki neznan božanstvo visoko na skalni in posluhajoči sigurno smrt s svojo karabinko. Kdo je bil to? In kako je prišel sem, da bi jim rešil življenje?

Ta čas je ustrelil neznanec še enkrat in krogla iz njegove karabinke je zadela še zadnjega Indijanca, ki je bil ves prestrašen že davno opustil misel na napad in bežal po močvirju, kar so ga nesle noge.

Po zadnjem strelu je pa neznanec z gamzovo spremnostjo izginil presenečenim vojakom izpred oči.

— Halo, priatelj!... halo... čuje... halo! — je klical za njim Parižan, toda zman. Samo odmey mu je odgovarjal.

Moral se je vrnil k tovaršem, ne da bi bil kaj opravil. Poleg tega se mu je pa zdelo, da mora nemudoma nazaj k svoji četi. In ker je tudi Roger hotel tja, kjer je šest krogel po vrsti pokosilo šest Indijancev, sta se obe četi kmalu zopet sestali.

Neznanega prijatelja imamo, — je dejal takoj, — prijatelja, ki ima zelo mirno in spretno roko, pa tudi glibeno nogo, saj jo je popihal kakor gamz, da bi se mu ne mogel zahvaliti... On, edino on je nas rešil.

— Kam je pa izginil? — je vprašal Roger.

— Če se spotoma ni ustavlil, ne bo daleč od gozda, ki ga vidimo tamle na onem pobočju, — je odgovoril Gašper.

— Pojdimo tja, — je dejal Roger obrnjen k vojakom. — Za menoj! — je zapovedal.

Gašper je ostal pri poveljniški. In med potjo mu je povedal vse, kar se je bilo zgodilo. Ko je končal, je Roger prisomil:

— Mož, ki je vam prisokil na pomoč v zadnjem hipu, ni bil Anglež, o tem sem tedno prepričan.

Se manj pa Indijanec, — je odgovoril Gašper, — saj je postrelil Indijance, ki so nas napadli, kakor zajce.

— K večjemu če bi vas bili napadli Siouxii in da bi bil neznanec Delawar.

— To ni izključeno.

Kmalu je pa Gašper izpremenil svoje mnenje, rekoč:

— Ne... Indijanec iz plemena Delawarov ni bil, ker bi bil prišel k nam, ne pa pobegnil.

— To je res.

— Mislim torej, da imamo opraviti z novim divjakom.

— Ali pa s puščavnikom, — je prisomil Roger.

— Kako mislite?

— Mislim lovca, živečega v ameriških pragozdovih.

— Lovca?... Njemu bi vendar ne bilo treba bežati... Ta mož je vzbudil v meni živo zanimanje in mislim, da ga moram na vsak način najti. Sicer je pa v našem interesu, da pridemo do njega. Če je lovec, kakor pravite, gospod viitez, nam bo gotovo pokazal najkrašjo pot preko tega gorskega grebena. To bi bil torej najboljši vodnik, kar bi jih mogli najti... Glavno je, da ga dohitimo. To pa ne bo lahko.

— Treba je storiti vse, da dosežemo končno cilj naše poti, — je dejal vitez.

In dvignil je glavo. Vojakom ni smel pokazati, da ga mučijo težke skrbi.

Gašper je bil pa ves čas dobre volje. V korak je začel prepevati v pariških predmetnih zelo priljubljeno pojavko.

Ceta je prehajala iz ravnine v gore. Da bi doseglal gorski greben, si je moral krčiti pot po močvirju.

Vojaki so počasi, korak za korakom prodirali naprej. Končno so se ustavili ob vzenju skalovja, kamor je bil izginil njihov neznan prijatelj.

Gašper je opazil, da se poznajo na skalah sledovi stezice. In zmagoval je vzkliknil. Obrnil se je k vitezu rekoč:

— Naš mož jo je popihal po tejle stezici, za njim moramo.

— Naprej! — je zapovedal Roger, ki ni hotel svoji četi dovoliti, da bi se ustavila.

Vojaki so molče sledili vitezu. Čim so prišli iz močvirja do vzenja gore, so lahko pospešili korake.

Toda bili so že izčrpani in zato jim ni bilo lahko vzpenjati se po strmih skalah. Bodrila jih je samo misel, da bodo kmalu počivali.

Pot v gore se jim sicer ni zdela posumno lahka, vendar pa niso pričakovali, da bo tako naporna.

Od spodaj se jim je zdelo pobočje gladko, v resnicu je bilo pa polno pečin in prepadov. Često so rabili skoraj celo uro, da so prišli čez prepad, ki bi ga bil gamz malome preškočil.

In tako je bilo jasno, da prispo šele ponoc do gozdika, kamor je bil izginil neznanec.

Čeprav so se žurili, da bi jih noč ne zajeli sredи pečin, so se morali mamo ustaviti, ker so bili že vsi upehani.

Po kratkem počitku so nadaljevali pot.

Bližal se je mrak in solnce je jelo metati po krajini temne sence, da je bilo njen čarobno lice še lepše.

Baš ko so se približali gozdiku, kamor so bili namenjeni, je vzšla luna in razila po gorskih grebenih morje srebrne svetlobe.

Ceta se je ustavila in hipoma so bili ob pogledu na čarobno pokrajino pozabljeni vsi naporji. Dolgo so stali ne premično.

Kar jih je zdramil iz zasanjanosti glasen krik. Bil je Gašper, ki je ta čas, ko so drugi občudovali lepoto pokrajine v mesečini, pridno iskal najlažjo pot.

Zaslišan je izpovedal, da mu je

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...

— ...